Η Ευρωπαϊκή Εντολή Προστασίας (EPA) σύμφωνα με την Οδηγία 2011/99 / ΕΕ **εφαρμόστηκε στην ελληνική νομοθεσία στις 29 Ιανουαρίου 2016 με τον Ν. 4360/2016**. Αν και η Ελλάδα έχει εφαρμόσει και προσαρμόσει πολύ ικανοποιητικά τις περισσότερες από τις διατάξεις της, δεν έχει ακόμη εφαρμοστεί. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι η εφαρμογή της Οδηγίας ΕΓΔΕ δεν συνοδεύτηκε από πρακτικές κατευθυντήριες γραμμές για νομικούς και κοινωνικούς επαγγελματίες ή τις δικαστικές αρχές που εμπλέκονται στην εφαρμογή της.

Στην ελληνική νομοθεσία, τα προστατευτικά μέτρα για τα θύματα κάθε μορφής βίας περιέχονται στο γενικό αστικό και ποινικό δίκαιο, ενώ πιο ειδικές διατάξεις περιλαμβάνονται στον Νόμο για την Οικογενειακή Βία (DM).

1) Στο αστικό δίκαιο(Άρθρο 731 επ. Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας) Προβλέπονται μέτρα ασφαλείας και τα πολιτικά δικαστήρια μπορούν να διατάξουν οποιαδήποτε πράξη, παράλειψη ή ανοχή συγκεκριμένης πράξης από το πρόσωπο κατά του οποίου στρέφεται η αίτηση. Η απόφαση του δικαστηρίου είναι προσωρινή και έγκυρη μόνο εάν το θύμα ασκήσει αγωγή για οριστική διευθέτηση της υπόθεσης. Τα μέτρα ασφαλείας που θα μπορούσαν να είναι ενδεικτικά της προστασίας των θυμάτων είναι: εκκένωση του κατηγορουμένου από την οικογενειακή κατοικία, μετακόμιση, απαγόρευση προσέγγισης στον χώρο διαβίωσης ή εργασίας του αιτούντος ή σε διαμερίσματα στενών συγγενών / οικιών παιδιών. Προσωρινή και άμεση νομική προστασία μπορεί να παρασχεθεί και με την έκδοση προσωρινής διαταγής ώστε οι άνθρωποι να μην μένουν ανυπεράσπιστοι μέχρι να εκδικαστούν τα ασφαλιστικά μέτρα.

2) Σε Το ποινικό δίκαιο επιβάλλει περιοριστικούς όρους σε αυτόν που προκαλεί τον κίνδυνο και τους απαριθμεί ως ένδειξη στο άρθ. 283, Παράγραφος 1 (Ποινικός Κώδικας). την παροχή εγγύησης, την υποχρέωση του κατηγορουμένου να εμφανίζεται ορισμένες ώρες στον ανακριτή ή σε άλλη αρχή στην Ελλάδα ή σε ελληνικό προξενείο στο εξωτερικό, την απαγόρευση μετακίνησης ή διαμονής σε ορισμένο μέρος ή στο εξωτερικό και αυτή η απαγόρευση ομαδοποίησης μαζί ή συνάντηση με συγκεκριμένα άτομα. Η αρμόδια δικαστική αρχή, οι προϋποθέσεις, η φύση και η διάρκεια διαφέρουν σε κάθε στάδιο της ποινικής διαδικασίας. Το άρθρο 169Α παράγραφος 1 2 του Ποινικού Κώδικα προβλέπει ποινή φυλάκισης έως τριών ετών, για όποιον παραβιάζει εντολές που επιβάλλονται με δικαστική απόφαση ή δικαστικό τμήμα σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία ή διαμονή.

3) ΜετάΟ νόμος 3500/2006 για την ενδοοικογενειακή βία (ΕΒ), άρθρο 15, προβλέπει μέτρα ασφαλείας που μπορούν να διαταχθούν από πολιτικά δικαστήρια κατά ενός δράστη (ΕΕ). Επιπλέον, στο πλαίσιο της ποινικής διαδικασίας, το άρθρο 18 περιέχει ενδεικτικό κατάλογο των περιοριστικών όρων που επιβάλλονται στον δράστη σε περίπτωση

εγκλήματος (DV) και ορίζει τη διαδικασία, τις προϋποθέσεις και τον σκοπό επιβολής τους. Προβλέπεται επίσης ρητά ότι τα παραπάνω μέτρα θα επιβάλλονται για όσο διάστημα χρειαστεί, αφού μετά την αλλαγή του νόμου από τη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης, οι περιοριστικοί όροι που επιβάλλονται θα εξακολουθούν να ισχύουν μέχρι την κατάργησή τους, την αντικατάσταση ή την αλλαγή τους από τη δικαστική αρχή. / αρμόδια αρχή είναι ο εισαγγελέας που τα επέβαλε. Άρθρο 18 παρ. 1 1 προβλέπει επίσης ποινή στερητική της ελευθερίας, σε περίπτωση που παραβιαστούν τα παραπάνω μέτρα/περιορισμοί.

Σε γενικές γραμμές, ένας νομικός επαγγελματίας μπορεί να βασιστεί στις διατάξεις τόσο του ελληνικού αστικού όσο και του ποινικού δικαίου για να μεγιστοποιήσει την προστασία ενός ατόμου που κινδυνεύει, καθώς τα μέτρα ασφαλείας εστιάζονται κυρίως στην ασφάλεια των θυμάτων ενώ ισχύουν περιοριστικοί όροι για τις ενέργειες των δραστών. .